

34.

**Հայկական պատմական հուշարձանները
ազատագրված շրջաններում**

ՍԱՄՎԵԼ ԿԱՐԱՊԵՏՅԱՆ

Մշակութակիր և մշակութաստեղծ բազմաթիվ ժողովուրդների շարքում իր ուրույն տեղն ունի հայ ժողովուրդը, ուր բազում դարերի ընթացքում արարած մշակութային անհամար կոթողներով հարստացրել ու ճոխացրել է պատմական հայրենիք-բնօրրանը:

Հայաստանը պարբերաբար ասպատակող ու ավերող օտարամուտ ցեղերից յուրաքանչյուրը՝ արաբները, մոնղոլները, թյուրքական ու այլեայլ ցեղեր ահռելի վնաս են պատճառել հայ մշակույթին, հաճախ դանդաղեցրել և կամ նույնիսկ առժամանակ կասեցրել վերջինիս զարգացումը:

Պայմանավորված այն հանգամանքով, թե զարգացման ու քաղաքակրթական ինչ մակարդակ է ունեցել Հայաստանը նվաճած պետությունն ու ժողովուրդը, այդքանով էլ արտացոլվել են հայ ժողովրդի մշակութային կորուստները: Այսինքն, որքան ավելի ցածր մակարդակ է ունեցել նվաճողը, այնքան ավելի ծանր, հաճախ անդառնալի են եղել մեր մշակութային կորուստները:

Սկզբնաղբյուրների համաձայն հայ ժողովրդի և մասնավորապես մշակույթի զարգացման համար առանձնապես դժմուկակ իրավիճակ ու ժամանակաշրջան էր հաստատվել թուրք-սելջուկյան տիրապետության օրոք՝ 11-12-րդ դարերում: Բավական է նշել, որ 1170 թ. վերջիններս սողոսկելով Սյունիք, Բաղաբերդի գրավման ժամանակ հրո ճարակ դարձրին ավելի քան 10.000 ձեռագիր մատյան:

Վերջին հինգ-վեց հարյուրամյակների ընթացքում Հայաստանում և Փոքր Ասիական թերակղզու վրա բնավորված թյուրքական ցեղերն ու դրանց միավորումով ստեղծված թուրք-օսմանյան պե-

տությունը՝ նվաճած տարածքներն իր համար ապահովելու միտումով, շարունակաբար ոչնչացնում ու անհետացնում է բնիկներից ավանդված նյութական մշակույթի հուշարձանները:

Ի մեծ դժբախտություն հայ ժողովրդի՝ պատմական զարգացումների բերումով ներկայիս Հայաստանի Հանրապետության կազմից դուրս են մնացել և հարևան պետություններին բռնակցվել ողջ Արևմտյան Հայաստանը, Հյուսիսային Արցախը, Գուգարքի նշանակալի մասը, Նախիջևանը:

Բացառությամբ մեր հարավային հարևան Իրանի, որի տարածքում են գտնվում Հայկական պատմական հուշարձաններով ոչ պակաս հարուստ Պարսկահայքի գավառները, որտեղ դրանք պետական հոգածության ներքո հնարավորինս պահպանվում և վերականգնվում են, Հայաստանի Հանրապետությանը հարևանակցող մնացած երեք պետություններն ըստ էության տասնամյակներ շարունակ նպատակամղված ու ծրագրված կերպով քանդում, անհետացնում են հայ մշակույթի հուշարձանները: Հանցանք, որն ըստ էության գործվել ու շարունակում է գործվել ոչ միայն հայ ժողովրդի, այլև համայն քաղաքակիրթ աշխարհի դեմ, քանի որ այն ամենն ինչն այլևս բնաջնջված է երկրի երեսից համաշխարհային քաղաքակրթության անքակտելի մասն էր կազմում:

Հատկանշական է, որ հայկական պատմամշակութային արժեքների հետևողական բնաջնջման քաղաքականությունը որդեգրած երեք պետություններն էլ՝ Թուրքիան, Աղրբեջանն ու Վրաստանն անխնա կերպով ոչնչացնում են ազգային պատկանելիության առումով առավել ակնառու հատկապես պաշտամունքային և գերեզմանական հուշարձանները: Այս իմաստով ուշագրավ է Աղրբեջանի վարած քաղաքականությունը, որի գիտությունների ակադեմիայի հովանու ներքո գործող պատմաբանները մի քանի տասնամյակ շարունակ (սկսած 1960-ական թվականներից) իրար հետևից լույս ընծայվող աշխատություններով գիտական աշխարհին փորձում էին համոզել, ապացուցել, թե Աղրբեջանի Հանրապետության ստեղծումից հետո այդ պետության տարածքում հայտնված հայկական պատմական բազմահազար հուշարձաններն իբրև ոչ թե հայկական են, այլ իրենց իսկ թյուրք ցեղերի քրիստոնյա «նախնիներ»՝ աղվաններից ժառանգություն մնացած պատ-

մական հուշարձաններ:

1988 թ-ից ի վեր Աղբբեջանում մոլեգնող «աղվանական» հուչակված հայկական հուշարձանների համատարած ջարդը բացահայտում է, որ Աղբբեջանի ներկայիս իշխանություններն այլևս փոխել են իրենց հայեցակարգը և հայկական հուշարձանների նկատմամբ յուրացման ապարդյուն ճիշեր գործադրելուն գերադասում են իսպառ բնաջնջել դրանք: Արդյունքում՝ համատարած ավերումների են ենթարկվել պատմական մեծարժեք արձանագրություններով հարուստ հազարավոր խաչքարերով ու տապանաքարերով մի քանի հարյուր հայկական գերեզմանոցներ, բազմաթիվ վանքեր ու եկեղեցիներ:

Հարկ է նշել, որ կատարված ոճրի իրական ծագալների ընդգրկման մասին ստույգ տվյալներ ձեռք բերելն անհնարին է, քանի որ հայկական պատմական հուշարձաններ այցելելու արտօնություն որևէ կերպ չեն կարողանում ձեռք բերել Աղբբեջան մուտք գործող նույնիսկ օտարերկրյա քաղաքացիները (եղակի բացառություն է 2005 թ. աշնանը շոտլանդացի Սթիվեն Սիմի այցելությունը Նախիջևան, որը 3 օր անց երկրամասից վտարվելու պատճառով հասցրեց տեսնել և լուսանկարել միայն Շոռոոթ, Ապրակունիս և Քոնա գյուղերի իսպառ կործանված վանքերը): Հետեւաբար Աղբբեջանի բռնազավթած հայկական շրջաններում հայկական հուշարձանների համատարած ոչնչացման մասին մեր պնդումներն առավելապես հիմնված են այն հուշարձանների վերաբերմամբ, որոնք մոտ են սահմաններին և տեսանելի են Հայաստանի Հանրապետության, Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետության կամ էլ իրանի տարածքից: Այդօրինակ հուշարձաններից են.

ԳԱԳԱ. ՍԲ. ՍԱՐԳԻՍ ՎԱՆԻՔ. գտնվում է Ղազախի շրջանի Դաշ-Սալախլի գյուղից 4 կմ արևմուտք, Գագ լեռան գագաթին, ՀՀ պետական սահմանից մի քանի հարյուր մետր հեռավորության վրա: 2003 թ. աղբբեջանական գինուժը վանքը հենակետի վերածելու կապակցությամբ վանքում մասնակի քանդումներ են կատարել: Մասնավորապես ոչնչացրել են վիմագրերը:

ԽՈՐԱՆԱՇԱՏԻ ՎԱՆԻՔ. գտնվում է ՀՀ Տավուշի մարզում, Զինարի գյուղից 1 կմ արևելք, Աղբբեջանի հետ ՀՀ պետական սահմանից 300 մետր հեռու: Աղբբեջանական գինուժը վերջին տարիներին ահընդհատ հրազենային կրակի տակ է պահել վանքից:

Հասկապես արևելյան ճակատը: Գլխավոր եկեղեցու նշված ճակատում արդեն իսպառ ոչնչացվել են 13-րդ դարի մի շարք պատմական մեծարժեք ու բնդարձակ արձանագրություններ: Հրազենային նշանառության տակ են պահպում նաև վանքի բոլոր այցելուները:

ԳՅՈՒԼԻՍՏԱՆ. գյուղը գտնվում է 1992 թ-ից ի վեր ադրբեյջանական բանակի կողմից գրավված ԼՂՀ Շահումյանի շրջանի տարածքում: Գյուղի կենտրոնական մասում մի բարձրունքի վրա մինչև 1992 թ. միանգանայն կանգուն Սբ. Աստվածածին եկեղեցին (կառուցվել է Հին եկեղեցու տեղում 1688 թ., 1988-1989 թթ. նորոգվել էր համագյուղացիների ուժերով) պայթեցվել է 1997-2000 թթ. միջակայքում: Փլատակված եկեղեցու մնացորդները պարզ տեսանելի են Գյուլիստանի հանդեպ, գյուղի հարավային կողմով, Մուսկի լեռնաշղթայի վրայով անցնող ԼՂՀ պաշտպանական ուժերի բնագծից:

ԶՈՒՂԱՅԻ ԳԵՐԵԶՄԱՆՈՑ. պատմական Հայաստանի Շահապոնք, Երնջակ և Գողթն գավառները գտնվում են Նախիջևանի ինքնավար Հանրապետության տարածքում:

Ուշ միջնադարում Երնջակ գավառի կենտրոնը Զուղա քաղաքն էր (ադրբ. Զուղֆա), որը գտնվում էր Արաքս գետի ձախ ափին, ներկայումս Իրանի ու Նախիջևանի սահմանագծին:

7-րդ դարում Զուղան հանրաճանաչ բնակավայր էր, որը 10-13 դարերում զարգանալով վերածվեց քաղաքի, իսկ 15-17 դդ.՝ առևտրական նշանավոր կենտրոնի:

1605 թ. Շահ Աբրամ թագավորը Պարսկաստանում արհեստն ու առևտուրը զարգացնելու նպատակով Զուղայի հայ բնակչությանը Պարսկաստան բոնագաղթեցրեց՝ քաղաքը կործանելով ու կանգուն թողնելով միայն գերեզմանատունը:

Զուղա քաղաքի 18 եկեղեցիների, հոյակերտ կամուրջի, քարպանատների, ծածկած շուկայի, քաղաքային և բնակելի շինությունների ավերակները, ամբողջովին ավերված գերեզմանատան խաչքարերը նրա փառավոր անցյալի լուսո, բայց խոսուն վկաներն են: Զուղայի գերեզմանատունը տարածվում է ավերված քաղաքի արևմտյան կողմում, միջանցից փոքրիկ ձորակներով բաժանված բլրակների վրա: Զուղայի գերեզմանաքարերը մշակման կատարելությամբ բաժանվում են երեք խմբի՝ 9-14 դդ., 14-16 դդ., 16-րդ

դարից մինչև 1605 թ.: Դրանք իրենց բազմազանությամբ, զարդարանդակներով, պատկերագանդակներով խաչքարային արվեստի անկրկնելի նմուշներ են:

Հարկ ենք համարում հիշեցնել, որ Զուղայի տեղահանությունից հետո՝ 1648 թ., գերեզմանոցում արձանագրվել են շուրջ 10000, 1903-1904 թթ.՝ մոտ 5000 խաչքար ու մի քանի հազար տապանաքար, իսկ 1971-1973 թթ.՝ շուրջ 4000-4200 խաչքար:

Խորհրդային տարիներին Աղբբեջանի կազմում հայտնված գերեզմանատունը ոչ միայն չի արժանացել հուշարձանների պահպանության վարչության ուշադրությանը, այլև շինարարության մեջ օգտագործելու նպատակով մերձակա գյուղերի թուրք ազգաբնակչությունը խաչքարերը կոտրատում և վերածում էր միաչափ խորանարդների:

1998 թ. նոյեմբերին իրանի սահմանից կատարված լուսանկարները փաստեցին, թե ինչպես էին աղբբեջանցիները բուլղողերներով քանդում և տեղահան անում գերեզմանաքարերը, տեղը հարթեցնում, քարերն էլ գնացքով տեղափոխում...

Բարբարոսությունները տեսեցին շուրջ 3 շաբաթ, որոնց ընթացքում ոչնչացվեց գերեզմանատան գեղաքանդակ խաչքարերի գրեթե 30%: Գերեզմանաքարերի տեղափոխումը երկաթգծով փաստում է, որ այս ամենը կատարվել է Նախիջևանի իշխանությունների հրահանգով:

ՑՈՒՆԵՍԿՕ-ԻՆ և պատկան համաշխարհային այլ կազմակերպություններին հղած բուռն բողոքները կասեցրին մշակութային այս ջարդը, որին զոհ գնաց շուրջ 800 խաչքար:

Սակայն բարբարոսությունը շարունակվում է և 2002 թ. Զուղայի գերեզմանոցի հանդիպակած իրանական կողմից կատարված լուսանկարներում այլևս տեսանելի չէ ոչ մեկ կանգուն խաչքար:

2005 թ. դեկտեմբերի 10-14-ի ընթացքում նոր ահազանգ հնչեց: Այս անգամ իրանական ափից կատարված լուսանկարները փաստում էին, որ աղբբեջանական բանակի ավելի քան 100 զինվոր զինված ծանր մուրճերով, քլունգներով խճազանգվածի էին վերածում 2002 թից ի վեր տապալված ու գետնատարած վիճակում գտնվող խաչքարերն ու տապանաքարերը: «Աշխատանքներին» մասնակցում էին էքսկավատորներ, բեռնատար մեքենաներ և այլ տեխնիկա:

Առկա փաստերն անվերապահորեն հաստատում են, որ ըստ էության քաղաքակիրթ աշխարհի համար փրկված են բոլոր այն պատմական հուշարձանները, որոնք գտնվում են ներկայիս Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետության և նրան հարող ազատագրված շրջանների տարածքում (ի դեպ, 1993-1998 թթ. ընթացքում իրականացված հուշարձանների վավերագրման և ուսումնասիրման աշխատանքների շնորհիվ միայն ազատագրված շրջանների տարածքից հաշվառվել է ավելի քան 1600 հայկական հուշարձան):

Ադրբեյջանական վանդալ իշխանությունները, որոնք ոգեշնչված են նույն գործելակերպում թերևս անգերազանցելի ավանդունեցող հոգեսոր հայր Թուլքիայից սպառնալիք են համաշխարհային քաղաքակրթությանը, քանզի ոչնչացված հայկական բազմադարյան պատմական հուշարձանները համամարդկային քաղաքակրթության անքակտելի մասն են:

Ազատագրված շրջանների տարածքում հաշվառել ենք ավելի քան 1600 հուշարձան, որոնց ընտրանին՝ 300 միավորից բաղկացած ցուցակը ներկայացնում ենք ստորև (ամբողջական ցանկը լույս կընծայի առանձին հատորով առաջիկայում): Հաշվառման աշխատանքներն սկսել ենք 1980-ական թթ. և ավարտել 1997 թ.:

Առաջնային գործություններ	Համապատասխան պատճեններ	Տարբերակած ժամանակաշրջան
1. Առաջնային գործություններ	1. Առաջնային գործություններ	1. 1930-ից մինչև 1932-ի վերականգնությունը
2. Վերականգնությունը	2. Վերականգնությունը	2. 1932-ից մինչև 1933-ի վերականգնությունը
3. Վերականգնությունը	3. Վերականգնությունը	3. 1933-ից մինչև 1934-ի վերականգնությունը
4. Վերականգնությունը	4. Վերականգնությունը	4. 1934-ից մինչև 1935-ի վերականգնությունը
5. Վերականգնությունը	5. Վերականգնությունը	5. 1935-ից մինչև 1936-ի վերականգնությունը
6. Վերականգնությունը	6. Վերականգնությունը	6. 1936-ից մինչև 1937-ի վերականգնությունը
7. Վերականգնությունը	7. Վերականգնությունը	7. 1937-ից մինչև 1938-ի վերականգնությունը
8. Վերականգնությունը	8. Վերականգնությունը	8. 1938-ից մինչև 1939-ի վերականգնությունը
9. Վերականգնությունը	9. Վերականգնությունը	9. 1939-ից մինչև 1940-ի վերականգնությունը
10. Վերականգնությունը	10. Վերականգնությունը	10. 1940-ից մինչև 1941-ի վերականգնությունը
11. Վերականգնությունը	11. Վերականգնությունը	11. 1941-ից մինչև 1942-ի վերականգնությունը
12. Վերականգնությունը	12. Վերականգնությունը	12. 1942-ից մինչև 1943-ի վերականգնությունը
13. Վերականգնությունը	13. Վերականգնությունը	13. 1943-ից մինչև 1944-ի վերականգնությունը
14. Վերականգնությունը	14. Վերականգնությունը	14. 1944-ից մինչև 1945-ի վերականգնությունը
15. Վերականգնությունը	15. Վերականգնությունը	15. 1945-ից մինչև 1946-ի վերականգնությունը
16. Վերականգնությունը	16. Վերականգնությունը	16. 1946-ից մինչև 1947-ի վերականգնությունը
17. Վերականգնությունը	17. Վերականգնությունը	17. 1947-ից մինչև 1948-ի վերականգնությունը
18. Վերականգնությունը	18. Վերականգնությունը	18. 1948-ից մինչև 1949-ի վերականգնությունը
19. Վերականգնությունը	19. Վերականգնությունը	19. 1949-ից մինչև 1950-ի վերականգնությունը
20. Վերականգնությունը	20. Վերականգնությունը	20. 1950-ից մինչև 1951-ի վերականգնությունը

Խնդիր է առաջանալ այս աշխարհական պատճենների մասին պատճենահանությունների վերաբերյալ՝ որ այս պատճենները պատճենահանությունների մասին պատճեններ չեն:

74	Դպրոցական համայնքի պատմական հուշարձանները	Հայաստանի Հանրապետություն
75	Հայաստանի Հանրապետություն	Հայաստանի Հանրապետություն
76	Հայաստանի Հանրապետություն	Հայաստանի Հանրապետություն
77	Հայաստանի Հանրապետություն	Հայաստանի Հանրապետություն
78	Հայաստանի Հանրապետություն	Հայաստանի Հանրապետություն
79	Հայաստանի Հանրապետություն	Հայաստանի Հանրապետություն
80	Հայաստանի Հանրապետություն	Հայաստանի Հանրապետություն
81	Հայաստանի Հանրապետություն	Հայաստանի Հանրապետություն
82	Հայաստանի Հանրապետություն	Հայաստանի Հանրապետություն
83	Հայաստանի Հանրապետություն	Հայաստանի Հանրապետություն
84	Հայաստանի Հանրապետություն	Հայաստանի Հանրապետություն
85	Հայաստանի Հանրապետություն	Հայաստանի Հանրապետություն
86	Հայաստանի Հանրապետություն	Հայաստանի Հանրապետություն
87	Հայաստանի Հանրապետություն	Հայաստանի Հանրապետություն

ନାମ-ପାତ୍ର ପାଦିକାରୀ ହେଲା ଯାହାର ପାଦରେ ପାତ୍ର ପାଦିକାରୀ

ନୀତିମୂଳ ପରିବାରଙ୍ଗରେ ଯାହାରିଛି ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା